

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2015. év március hó 25.napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 3.B.244/2012/35.számú ítéletét ... III. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja:

A vádlottat bűnösnek mondja ki társtettesként elkövetett lopás büntetében (Btk. 370.§ (1) és (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontja), bűnsegédként folytatólagosan elkövetett lopás vétségében (Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés b.) pontjának bf.) és bg.) alpontja), társtettesként folytatólagosan elkövetett lopás vétségében (Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés b.) pontjának bf.) alpontja), társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk. 370.§ (1) és (2) bekezdés b.) pontjának bc.) alpontja). A felmentő rendelkezést megváltoztatva bűnösnek mondja ki további 1 rendbeli okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346.§ (1) bekezdés a.) pontja).

A törvényszék ezért öt 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre, 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra, és 18.778.- (tizennyolcezer-hétszázhetvennyolc) forint vagyonekobzásra ítéli.

A szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés 2/3 részének, de legalább 3 hónapnak a kitöltését követő napja.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 5.000.- (ötezer) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Járásbíróság 2013.november hó 26.napján kihirdetett fenti számú ítéletével ... III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetében, mint társtettes (Btk. 316.§ (1) és (4) bekezdés b./I.pont, 20.§ (3) bekezdés), folytatólagosan elkövetett lopás vétségében, mint bűnsegéd, mely részben kísérleti szakban maradt (Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés II. fordulat g.) és f.) pontja, 21.§ (2) bekezdés, 16.§), folytatólagosan elkövetett lopás vétségében, mint társtettes, mely részben kísérleti szakban maradt (Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés II. fordulat f.) pontja, 20.§ (3) bekezdés, 16.§), lopás vétségében, mint társtettes (Btk. 316.§ (1) és (2) bekezdés II. fordulat d.) pontja, 20.§ (3) bekezdése). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. ... III. rendű vádlottat az ellene 4 rendbeli okirattal visszaélés vétsége (Btk. 277.§) miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a bejelentett polgári jogi igényekről, a bűnjelekről, illetőleg kötelezte a III. rendű vádlottat a bűnügyi költség, és a vonatkozásában felmerült elővezetési költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a III. rendű vádlott terhére a részfelmentés miatt bűnösség megállapítása végett, illetőleg a büntetés súlyosításaért.

A vádlott védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Nógrád Megyei Főügyészség B. 61/2014/1-3.BF.számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, továbbá indítványozta, hogy a törvényszék a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv rendelkezéseit alkalmazza. Indítványozta tovább, hogy a bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mondja ki bűnösnek a III. rendű vádlottat 1 rendbeli, a Btk. 346.§ (1) bekezdés a.) pontjába ütköző közokirattal visszaélés vétségében is, továbbá rendeljen el vagyonekhozást 18.778.- forint összegre.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A törvényszék, mint másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be.346.§.(1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva a Be.348.§.(1) bekezdésében írt rendelkezésnek megfelelően az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a Be.361.§.(1) bekezdése alapján tartott nyilvános ülésen bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntető eljárásjogi szabályokat megtartotta. Az ügy ténybeli és jogi elbírálása szempontjából jelentős bizonyítékokat feltárta és értékelési körébe vonta. Ennek alapján megalapozott tényállást állapított meg. A megalapozott tényállás mellett a felmentő rendelkezés vonatkozásában viszont helytelenül alkalmazott jogszabályt.

A törvényszék osztotta az ügyészség álláspontját, mely szerint az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása kedvezőbb a III. rendű vádlott esetében. Ezt megalapozza az, hogy korábban bocsátható feltételes szabadságra a vádlott, ha az új Büntető Törvénykönyvet alkalmazza a bíróság, illetőleg az okirattal kapcsolatos cselekmény rendbelisége – 4 rendbeli helyett 1 rendbeli - is kedvezőbb a vádlottra nézve. Ezért a törvényszék átminősítette a vádlott cselekményeit a 2012.év C. törvényben írtaknak megfelelően.

Megállapítható, hogy a III. rendű vádlott 2011. október hó 15-én Lőrincz Istvánné sértett beleegyezése nélkül vitte el táskáját a nevére kiállított közokiratokkal együtt. A táska és az okiratok 2011. november hó 8.napján kerültek lefoglalásra. Az elsőfokú bíróság a felmentés indokaként azt hozta fel, hogy a III. rendű vádlott az okiratokkal nem akart visszaélni, így szándéka még eshetőleges formában sem terjed ki azok tartós, visszaélésszerű birtoklására. A bűncselekmény megvalósulásához azonban nem követelmény, hogy az elkövető a visszaélésszerű birtoklás szándékával vegye magához az iratokat, vagy azokat felhasználja.

Amint arra az 1/2009.számú büntető jogegységi határozat is rámutat, a bűncselekmény a rendelkezés lehetőségét is magába rejtő birtoklással valósul meg. A vádlott számára ismert volt a táska tartalma, így az is, hogy abban Lőrincz Istvánné iratai is benne vannak. Ennek ellenére tartósan 2011. október 15.napjától 2011. november 8.napjáig – a lefoglalásig – birtokolta azokat.

Az elkövető legalább eshetőleges szándékának az okiratok tartós birtoklására, nem pedig azok felhasználására kell kiterjednie.

A III. rendű vádlott a törvényi tényállásban foglalt elkövetési magatartást, a jogtalan megszerzést – ezzel a birtoklást - maradéktalanul megvalósította, így megállapítható, hogy elkövette a terhére rótt bűncselekményt. Ezért a másodfokú bíróság kimondta a III. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét 1 rendbeli okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346.§ (1) bekezdés a.) pontja) is.

A Btk. 74.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján, hogy vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett.

Megállapítható, hogy a III. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetésével kapcsolatban egyrészt 4.330.- forint, másrészt 14.448.- forint vagyona tett szert, ezért a bíróság, egyezően az ügyészi állásponttal, ... III. rendű vádlottat 18.778.- forint vagyonekobjásra ítélte.

Miután a másodfokú bíróság a cselekményeket az elbírálásakor hatályos törvény szerint minősítette, a Btk. 37.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, illetőleg a Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A másodfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket értékelve arra a megállapításra jutott, hogy a III. rendű vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyára, illetőleg sorozat jellegére tekintettel, a vádlott esetében a Btk. 79.§-ban meghatározott büntetési célok elérése érdekében végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetés együttes alkalmazása szükséges.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Ugyanakkor figyelemmel arra, hogy a III. rendű vádlott a bűncselekmények egy részét beismerte, a kár egy része megtérült, bizonyos részecselekmények kísérleti szakaszban maradtak, ezért a másodfokú bíróság úgy találta, hogy a középértéktől enyhébb büntetés kiszabása elegendő a vádlottal szemben.

A törvényszék a fentebb kifejtett indokok alapján az ügyészi fellebbezést alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a változtatásokkal nem érintett egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Mivel a felmentő rendelkezés esetében a másodfokú bíróság ellentétes döntést hozott, az ítélet ellen a Be. 386.§ (1) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye.

Balassagyarmat, 2015.év március hó 25.napján

Dr. Kovács István sk. a tanács elnöke

Dr. Csonka Tibor sk. a tanács tagja, előadó

Dr. Lente István sk. a tanács tagja